

[Finnemann Bruun.]

gaa i Enkeltheder, men blot oplyse, at i Skatteaaret 1942—43 betalte den her omhandlede Fiskerbefolkning tilsammen ca. 500 000 Kr. i Statsskat. Lad nu være, at der ligger ekstraordinært store Indtægter til Grund for denne betydelige Skatteydelse — det er klart, det gør der under disse Forhold —, saa er der dog alene for Havfiskeriets Vedkommende Tale om en større økonomisk Betydning, end det fremgik af Ministerens saakaldte „nye og supplerende Oplysninger“. Og derfor har jeg fundet Anledning til at tage til Genmæle.

Heller ikke for Fjordfiskeriets Vedkommende er Situationen saa daarlig, som Ministeren vil gøre den til; men dette Fiskeri er naturligvis af underordnet Betydning, maalt i Penge, i Forhold til Havfiskeriet. Det virkelige Billede af Havfiskeriet fra Thyborøn er nemlig slet ikke tegnet med de allerede nævnte Tal.

Naar vi taler om Thyborønhavnens Betydning som Fiskerihavn, hører jo ogsaa med de mange Hundrede Fiskere fra andre Egne af Landet, som fisker fra Thyborøn, og som derved bidrager til at placere denne Havn som Danmarks trediestørste Fiskerihavn, der gennemsnitlig befares af over 30 000 Fiskerifartøjer om Aaret.

Til Belysning af Thyborøn Havns Betydning som Fiskerihavn skal endnu blot eksempelvis nævnes, at der i Aaret 1941 blev landet for 8 Mill. Kr. Fisk i Thyborøn, hvilket efter de sædvanlige Beregningsregler med Hensyn til Omsætning ved Eksport og Driftsmidler og Materiel til Fiskerne giver en samlet Pengeomsætning paa ca. 22 Mill. Kr.

Her har man den rigtige Baggrund for Vurderingen af Thyborøn Havns Betydning som Fiskerihavn. Og hertil kommer saa, som allerede anført af foregaaende Talere, denne Havns Betydning som Nødhavn. Paa den 175 Kvartmil lange Strækning fra Esbjerg til Hirtshals findes kun denne Havn, hvor Fiskerne kan søge Tilflugt under de haarde Vestenorme. Enhver kan uden større Fantasi forestille sig, hvad en Lukning af denne Havn i saa Henseende vil betyde.

Der kunde siges meget endnu om dette Emne, men jeg skal afstaa derfra ved denne Lejlighed. Blot vil jeg sige til Slut: Vel er det — det kan enhver se — forbundet med Ansvar og med betydelige Ofre at bevare Thyborøn; men det er ogsaa et stort Ansvar at paatage sig at lukke Thyborøn, hvortil livsvigtige og dertil ogsaa betydelige økonomiske Interesser for dansk Fiskeri er knyttet.

Hertil kommer saa de Trafikinteresser, som der fortrinsvis har været talt om ved Sagens tidligere Behandling her i Tinget, og som paa ingen Maade skal underkendes. Jeg henstiller til den højtærede Minister og til det kommende Udvalg at lade Hensynet til Fiskeriets Vilkaar spille en større Rolle i de forestaaende Overvejelser, end Tilfældet hidtil har været.

Ministeren for offentlige Arbejder (Gunnar Larsen): Jeg har med stor Interesse hørt paa den Redegørelse, som det ærede Medlem Hr. Hoff har fremsat vedrørende Forholdene paa Vestkysten i al Almindelighed. Det forekommer mig, at jeg har hørt ganske de samme Synspunkter blive fremsat her i det høje Ting, da Sagen var til Behandling i forrige Rigsdagssamling. Jeg vil gerne henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at Grundlaget for Redegørelsen tror jeg nok er meget fejlagtig, idet Hovedsynspunktet i Lovforslaget er ikke at sikre Thyborøn By, men derimod at sikre Limfjordstangerne. Det er Hovedformaalet. Hvis man kan opnaa det, samtidig med at man beskytter Thyborøn By, saa er det godt; men det er muligt, at Thyborøn By maa ofres. Formaalet er først og fremmest at sikre Tangerne for en større Helheds Skyld end Thyborøn som Samfund.

Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Finnemann Bruun sige: det er selvfølgelig fuldstændig rigtigt, at der er Forskel paa Statistikkerne over de fastboende Fiskere. Saa vidt jeg erindrer, gjorde jeg netop i min Forelæggelsestale opmærksom paa, at denne Forskel formentlig skyldes, at man i Fiskeristatistikken havde regnet med Fiskere, der ikke var bosat i Thyborøn, men som fisker fra Thyborøn; i hvor høj Grad de fisker der til Stadighed, er vanskeligt at konstatere gennem Statistikken.

Hvad angaar Skatteevnen hos de 109 Fiskere, der var i Thyborøn, maa jeg fortsat hævde, at de opgivne Tal er rigtige. At der dertil kommer Beskatning af Fiskere, som bor andetsteds, er en Sag for sig. Men de Tal, vi har faaet fra Statistisk Departement vedrørende fastboende Fiskeres Skatteyder, maa være rigtige. At man for Skatteaaret 1942—43, i en Krigskonjunktur for Fiskeriet, en Periode, hvor Fiskeriet gennemlever en gylden Tid som ingen Sinde før, kan faa ekstraordinært store Skatter, er en Sag for sig; men det tror jeg ikke vi kan basere hele Sagen paa.

I øvrigt takker jeg for den velvillige Behandling, som Lovforslaget har faaet.